ժողովրդեան մեծ շարժմունքներ ու եւ դժուարութեանց առիթ լինի եւ ոչ իրենց առտնին գործոց վնասակար. եւ միեւնոյն ժամանակ օգտակար իրենց զինուորական կրթութեան: Թէոդորոս շատ շնորհակալութեամբ երբ «կեցցէ՛ս Ատոմ հայրիկ» ըսաւ, ծերուն՝ չոր երեսին կնճիռները քիչ մը պարզուեցան, որ նշան էր իւր գոհունակութեան: «Վաղը ուրեմն գործի կսկսինք»,— ըսաւ եւ ելաւ քանի մը պտոյտ ընելեն վերջ սենեկին մէջ հաջ ու ձախ՝ հարցուց իշխանին.

— Թենին չիմացաւ՞ իմ գալս, զօրավար:

— Կը ներես, հայրիկ,— ըսաւ Թէոդորոս,— հիմա… եւ դառնալով թիկնապահաց… Տղաք,— զրուցեց,— իմաց տուէք Թենիին թէ Ատոմ հայրիկ եկաւ եւ զինք կուզէ: